Višekriterijska optimizacija

Motivacija

- Obično je potrebno optimizirati više kriterija istodobno
- Kriteriji su najčešće konfliktni, nije ih moguće sve istodobno optimizirati
- Algoritmi koje smo do sada radili optimiziraju jedan kriterij

Minimiziraj/maksimiziraj

$$f_m(\vec{x}), \qquad m = 1, 2, ..., M$$

Uz ograničenja

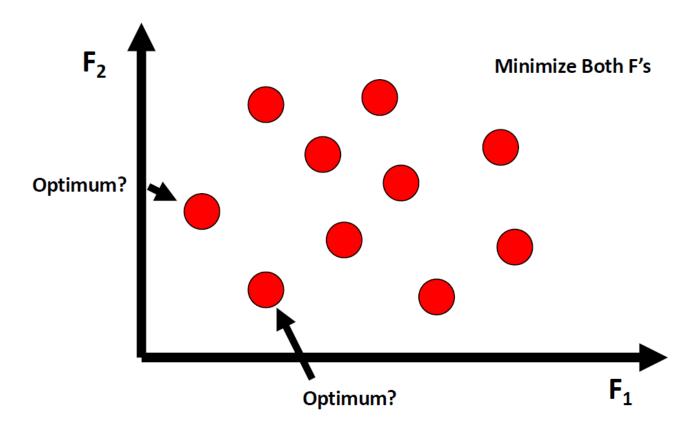
$$g_j(\vec{x}) \ge 0, \qquad j = 1, 2, ..., J$$

 $h_k(\vec{x}) = 0, \qquad k = 1, 2, ..., K$
 $\vec{x}_i^{(L)} \le \vec{x}_i \le \vec{x}_i^{(L)}, \qquad i = 1, 2, ..., n$

M predstavlja broj kriterija koje je potrebno optimizirati

- Feasible solution rješenje koje zadovoljava sva ograničenja
- Unfeasible solution rješenje koje ne zadovoljava neko od ograničenja
- Radimo s dva prostora:
 - Decision space prostor rješenja (onako koji pretražujemo)
 - Objective space prostor kriterija koje optimiziramo (ocjena kvalitete rješenja)

Koje rješenje je najbolje?

- U višekriterijskim problemima općenito imamo više rješenja koja su jednako "dobra"
- Rješenja koja su dobra po jednom kriteriju mogu biti loša po nekom drugom
- Kako odrediti odnose između rješenja?

Težinska kombinacija kriterija

 Ako je zadano više kriterija xy, može se definirati jedno-kriterijska funkcija kao linearna težinska kombinacija

$$f(x) = \lambda_1 f_1(x) + \lambda_2 f_1(x) + \dots + \lambda_n f_n(x)$$

• $\lambda_1, \lambda_2, ..., \lambda_n$ predstavljaju pripadajuće težine

Težinska kombinacija kriterija

- Prednosti:
 - Višekriterijski problem je preveden u jednokriterijski
 - Može se iskoristiti bilo koji algoritam jednokriterijske optimizacije

Težinska kombinacija kriterija

- Nedostaci
 - Kako odrediti težine pojedinih kriterija
 - Odnosi između kriterija nisu unaprijed poznati
 - Nekada je teško preko težina izraziti odnose između kriterija
 - Dobije se samo jedno rješenje
 - Algoritam je potrebno pokrenuti više puta (s različitim težinama) kako bi dobili širi spektar rješenja
 - Možemo lako promašiti neka rješenja

Dominacija

- Definira odnos među rješenjima
- Kažemo da rješenje x_1 (Pareto) dominira (uz traženje minumuma po svim kriterijima) rješenje x_2 ako vrijedi:
 - $f_i(x_1) \le f_i(x_2), \forall i \in \{1, 2, \dots k\} i$
 - $f_j(x_1) < f_j(x_2)$, za barem jedan $j ∈ \{1,2,...k\}$

Dominacija - svojstva

- Refleksivna NE
- Simetrična NE
- Tranzitivna DA

Dominacija

 Primjer: potrebno je odrediti dominaciju između rješenja (minimizacija po oba kriterija)

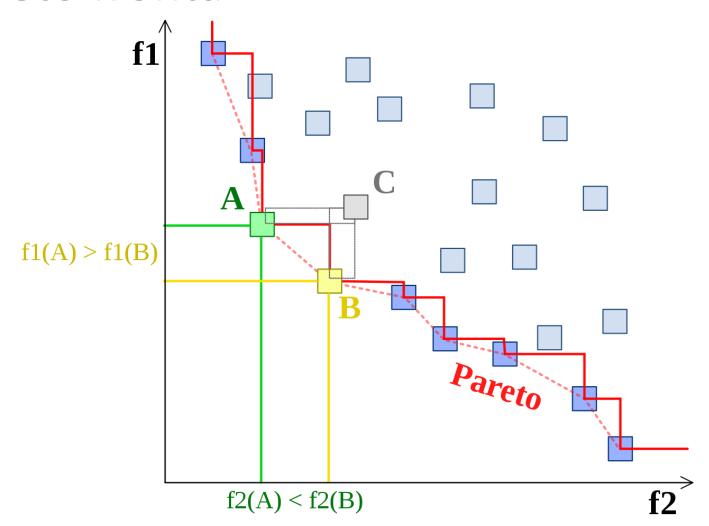
$$f(R_1) = (17,20)$$

 $f(R_2) = (15,21)$
 $f(R_3) = (13,15)$

Cilj višekriterijske optimizacije

- Pronaći skup rješenja nad kojim niti jedno drugo rješenje ne dominira – Nedominirani skup
- Pareto optimalni skup skup svih nedominiranih rješenja koja zadovoljavaju sva ograničenja problema (decision space)
- Pareto fronta skup vrijednosti rješenja iz Pareto optimalnog skupa u prostoru kriterija (objective space)

Pareto fronta

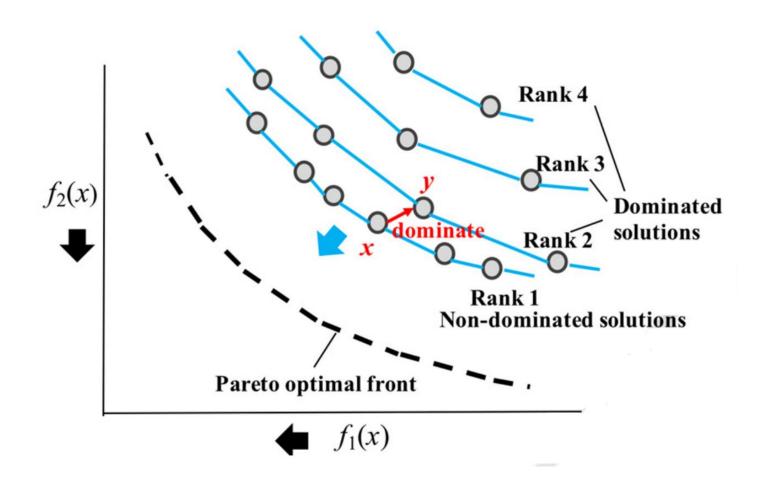

Cilj optimizacije

- Pronaći što bolju aproksimaciju prave Pareto fronte
- Na neki način moraju sortirati rješenja u fronte
- Rješenja možemo sortirati prema kriteriju dominacije

- Ideja je rješenja u populaciji sortirati u fronte.
- U prvoj fronti nalaze se rješenja u koja nisu dominirana od bilo kojeg drugog rješenja u populaciji
- U drugoj fronti nalaze se sva rješenja koja nisu dominirana od niti jednog drugog rješenja osim onih iz prve fronte
- Itd...
- Prva fronta predstavlja aproksimaciju prave Pareto fronte

Pareto fronte

- Kako raspodijeliti rješenja po frontama?
- Potrebno prvo odrediti rješenja u prvoj fronti, pa na temelju njih rješenja u idućoj, itd.
- Cijelu proceduru možemo napraviti u 2 prolaza

- Svakom rješenju u populaciji dodijeli se rang
- Rang određuje koliko rješenja dominira nad trenutnim rješenjem
- Možemo izračunati usporedbom (dominacije) svakog rješenja sa svim ostalima
- Za svako rješenje se također zapisuje skup koji govori nad kojim rješenjima ono dominira
- Složenost $O(MN^2)$ usporedbi

- Sva rješenja koja imaju rang 0 su nedominirana
- Ona pripadaju u 1. Pareto frontu
- Za svako rješenje u toj fronti pogledamo njegov skup rješenja nad kojima on dominira i smanjimo im rang za 1
- Sada sva rješenja koja imaju rang 0 pridaju idućoj fronti i postupak se ponavlja dok se sva rješenja ne dodijele nekoj fronti

Primjer

$$R_1: f_{R_1}(6,4)$$

$$R_2$$
: $f_{R_2}(5,2)$

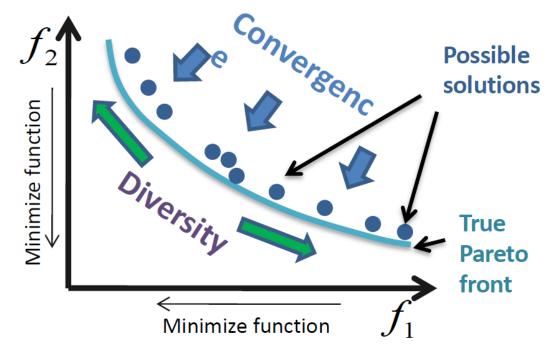
$$R_3: f_{R_3}(4,1)$$

$$R_4$$
: $f_{R_4}(3,3)$

$$R_5$$
: $f_{R_5}(2,2)$

Ciljevi optimizacijskih algoritama

- Želimo 2 stvari:
 - Dobru raznolikost
 - Dobru konvergencije

- Radi slično kao obični genetski algoritam
- U svakoj iteraciji podijeli populaciju u fronte
 - Prvoj fronti dodijeli vrijednost dobrote f=N (N je broj jedinki)
 - Napravi korekciju dobrote u fronti
 - Najmanja vrijednost dobrote pomnožena nekim brojem blizu 1 koristi se za iduću frontu
- Radi se proporcionalna selekcija na temelju dodijeljenih dobrota

```
Inicijaliziraj populaciju P
dok(kriterij zaustavljanja nije zadovoljen)
    T=P
    dok(|T|>0)
        B = nedominirana rješenja iz T
        postavi dobrotu jedinki u B
        odstrani sve jedinke u B iz T
    D - sastoji od N djece dobivene križanjem jedinki iz P
    P=D
```

- Kako određujemo dobrotu
 - Jedinke u prvoj fronti imaju najveću dobrotu (npr. jednaku N)
 - Svaka iduća fronta ima manju dobrotu
 - Ideja je da sve jedinke unutar fronte nemaju apsolutno istu dobrotu
 - Naime, ako imamo puno rješenja u bliskom prostoru, ne želimo da sve imaju istu dobrotu -> želimo korigirati dobrotu takvih jedinki
 - Koristimo fitness sharing

 Računamo normaliziranu udaljenost između rješenja i, j

$$d_{ij} = \sqrt{\sum_{k=1}^{M} \left(\frac{x_k^i - x_k^j}{x_k^{max} - x_k^{min}}\right)^2}$$

 Računa se udaljenost u prostoru rješenja (ne u prostoru funkcije cilja)

 Na temelju izračunate težine računamo distancu za svako rješenje

$$Sh(d) = \begin{cases} 1 - \left(\frac{d}{\sigma_{share}}\right)^{\alpha} & ako \ d \leq \sigma_{share} \\ 0 & inače \end{cases}$$

• σ_{share} predstavlja parametar koji određuje koliko bliska rješenja se razmatraju

- Konačno, za svako rješenje sumiramo sve vrijednosti
- Uvijek je >=1 (jer se rješenje uspoređuje samo sa sobom)

$$nc_{i} = \sum_{j=1}^{N} Sh(d_{ij})$$
$$f'_{i} = \frac{f_{i}}{nc_{i}}$$

Funkcija cilja se onda prilagodi za sva rješenja

- Puno nedostataka:
 - Nema elitizma!
 - Dijeljenje dobrote radi se u decision space-u (bliska rješenja možda imaju drugačije funkcije cilja)
 - Dodatan parametar koji je potrebno postaviti

- Jedan od najpoznatijih i najčešće korištenih algoritama za višekriterijsku optimizaciju
- Rješava mnoge probleme NSGA algoritma
 - Uvodi elitizam
 - Koristi nedominirano sortiranje
 - Koristi posebnu mjeru za održavanje raznovrsnosti crowding distance

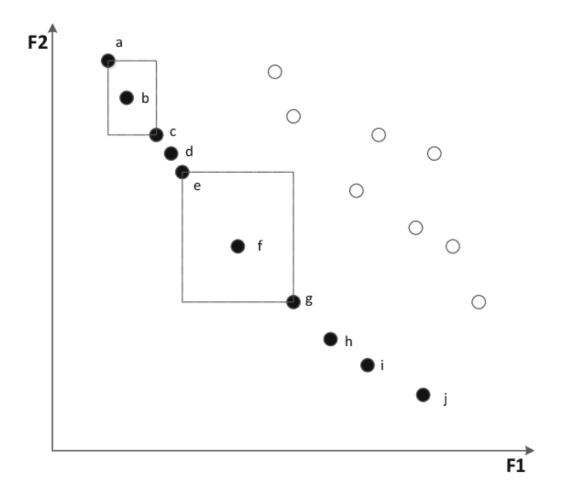
- U svakoj iteraciji se od populacije P genetskim operatorima stvori nova populacija Q iste veličine
- Obje populacije se spoje u populaciju R
- Rješenja iz R se nedominirano sortiraju u fronte
- Imamo 2N rješenja, kako odabrati ona za iduću generaciju?

- Uzimamo prvu frontu
- Ako sva rješenja iz nje stanu u iduću generaciju, sve ih kopiramo
- Isto radimo za sve fronte dok ne dođemo do one fronte kada se više cijela fronta ne može ubaciti u iduću generaciju
- Potrebno odrediti koja rješenja ćemo prebaciti

- Za rješenja u toj fronti računa se crowding distance tj. koliko su blizu susjedna rješenja iz te fronte
- Za svaki kriterij rješenja se sortiraju
- Za svako rješenje u fronti:
 - □ Ako su rubna rješenja postavi im vrijednost na ∞
 - Za sva ostala rješenja izračunaj udaljenost do susjeda

$$d_{j} = d_{j} + \frac{f_{m}^{(j+1)} - f_{m}^{(j-1)}}{f_{m}^{max} - f_{m}^{min}}$$

- Prenesi ona rješenja koja imaju najveće udaljenosti
- To znači da se u blizini tih rješenja ne nalaze druga rješenja
- Bolje je uzeti njih jer na taj način možemo bolje očuvati raznolikost

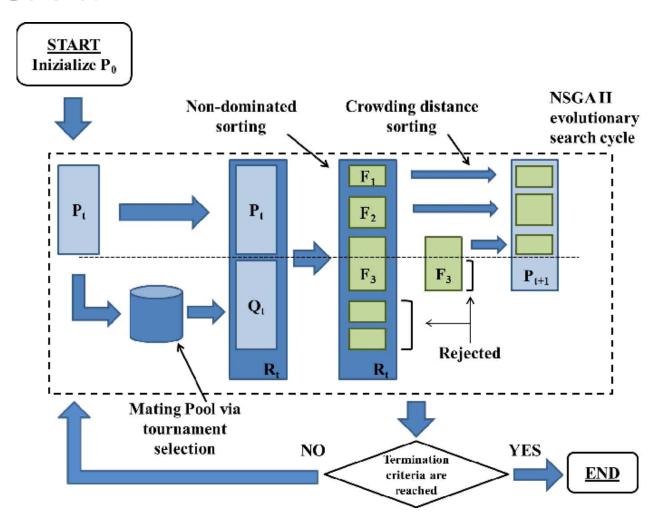

- Kako se stvara nova populacija?
- Turnirskom selekcijom odabiru se roditelji
- Pobjeđuje ona jedinka koja
 - Ima najmanji rang ako je jedina takva
 - Ako ima više jedinki s istim rangom, onda se odabire ona koja ima najveći crowding distance

Crowding distance

• Primjer

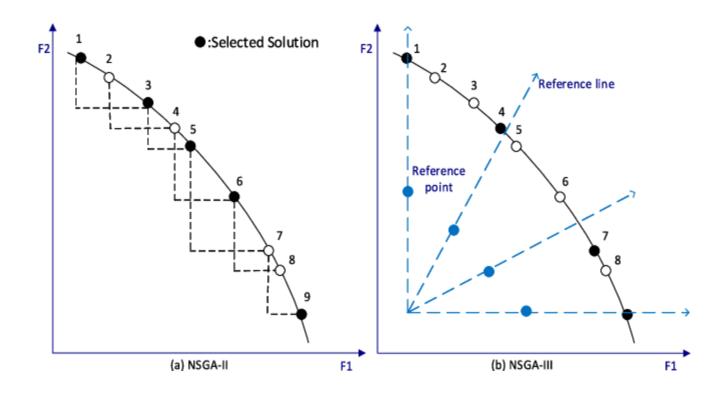
Parent population, P _t					Offspring population, Qt				
Solution	x ₁	χ_2	f ₁	f ₂	Solution	χ1	χ ₂	f ₁	f ₂
1	0.31	0.89	0.31	6.10	α	0.21	0.24	0.21	5.90
2	0.43	1.92	0.43	6.79	b	0.79	2.14	0.79	3.97
3	0.22	0.56	0.22	7.09	c	0.51	2.32	0.51	6.51
4	0.59	3.63	0.59	7.85	d	0.27	0.87	0.27	6.93
5	0.66	1.41	0.66	3.65	e	0.58	1.62	0.58	4.52
6	0.83	2.51	0.83	4.23	f	0.24	1.05	0.24	8.54


```
Inicijaliziraj populaciju P
dok(kriterij zaustavljanja nije zadovoljen)
      Q = stvori novu populaciju provođenjem operatora nad P
      R = Q \cup P
      F = Nedominirano sortiraj R
      C – nova populacija
      i = 0
      dok (|C|+|Fi|<|P|)</pre>
             izračunaj crowding distance za Fi
             C = CUFi
             i++
      Izračunaj crowding distance za Fi
      Sortiraj Fi po crowded distanceu
      C = C \cup Fi[1:N-|C|]
      P = C
```

- Ima inherentno ugrađen elitizam
 - Najbolja rješenja se uvijek prenose u iduću generaciju
- Nema dodatnih parametara
- Mjera crowding distance potiče raznolikost u zadnjoj fronti koja se prenosi u iduću generaciju

- Unaprjeđenje NSGA-II algoritma
- Prikladniji za slučaj kada se optimizira više kriterija istodobno
- Jedina razlika je u načinu na koji se računa crowding distance

Ostali algoritmi

- Mnogo drugih algoritama (svakim danom sve više):
 - SPEA2
 - MOEA/D

Zaključak

- Rijetko se koristi težinska linearna kombinacija
- Algoritmi najčešće rade na principu nedominiranog sortiranja
- Sve popularnije područje istraživanja